

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעים רבינ'ם מושלים

גבור מלחמה

ממשל זה לומדים אנו חיזוק גדול לענין המחשבות זרות שבאות
בתוך התפלה.

לייזר התאמץ לקום לתפלה, הזדרז לטבל במקוה, נעמד עם סדור
והתפלל בקול ובכונה. אך אחר שאמר ברכות, מחשבתו טסה כמו
מטוס, והתחיל לחשב על מה שהיה אתמול ויהיה מחר ולדמיון
דמיונות. הוא שכח לגמרי שעכשו אמצע התפלה.

תוך כדי מחשבותיו נזכר שהוא באמצע להתפלל. לייזר התחזק
והמשיך להתפלל בקול רם ובכונה. אך זה קרה כמה פעמים. לייזר
הבין שהמחשבות האלו הם כמו האורבים של המלחמה שלא
נותנים לעבר ומפריעים בדרך.

אך אם ממשיכים להתפלל ולהשתדל לכון, ולא לשים לב אליהם,
זה מנצח אותם לאט לאט ומחליש את כחם. אפלו קשיש מפעם
לפעם מחשבות זרות ומפריעות ומבלבלות. זה כמו שעוברים בין
הרוצחים ללא פחד, ותוך כדי נחמך להם ידים או רגלים ודוחפים
אותם.

נתחזק תמיד לא לפחד ממחשבות זרות, נשתדל לכון
בתפלה ככל שאפשר, ונדע שכה אנו מנצחים את
היצר הרע ששולח לנו מחשבות זרות.

(ע"פ ליקו"מ ח"ב קכ"ב)

רוצחים ומחבלים מסכנים עמדו באמצע דרך היציאה
מהמדינה. מקלות וגרזנים, חצים ואבנים בידיהם. פניהם
מלאות אכזריות שנאה ורציחה.

הם מונעים את האנשים מלעבר, מפריעים מציקים
ומסכנים.

אלא שלפתע חבורת אנשים גבורים קמו במלא עז וחזק,
וקראו לכלם בחכמה ובתבונה:

אין לנו מה לפחד! אין לנו מה לחשוף! אנו נעבר בקל מצב
ובכל אופן! נלך בדרך הרגילה כמו תמיד על אף שהם
עומדים שם. לא נשים לב אליהם ונעבר ביניהם בלי פחד.

בדרך הלוכנו כשנעבר ביניהם, ממילא יקרה שהם ידחפו.
כה בודאי נצליח להחליש כחם, וינזקו עוד ועוד. משום
שעצם המעבר ביניהם בעז ללא פחד ומורא יגרם שיחתכו
להם הידים או ישברו להם הרגלים או יפלו על הארץ.

רק כה מחלישים ומסלקים אותם וזה בעצמו כבר נצחון
והצלחה, משום שבעת שעוברים דרכם כבר מזיקים
ומחלישים ומנצחים אותם...

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קַדְמוֹנִיֹת

מַעֲשֵׂה י"ג - דִּי זִיבֵן בְּעֵטְלֵעֵרס (5)

אַ חַיִּים טוֹבִים וְוּאָס סְעָ הָאָט גָּאָר קֵיִן שׁוּם חֶסְרוֹן נִיט.

און אַיִךְ הָאָב אַ הַסְּכָמָה דְרוּיִף אַז אַיִךְ לָעֵב חַיִּים טוֹבִים, פֿון דָּער מְדִינָה פֿון עֲשִׁירוֹת. און זײַן חַיִּים טוֹבִים אַיִז גִּיּוּעֵן. עַר הָאָט גִּיגְעֶסִין בְּרוֹיט און גִּיטְרוּנְקֵעֵן וְוּאָסֵער. (הָאָט עַר זײַ דַּעְרָצִיִּילֵט).

בְּאֶשֶׁר סְעָ פֶּאָרְהָאָנְדִין אַ מְדִינָה וְוּאָס אִין אִיר אַיִז גְרוֹיס עֲשִׁירוֹת. זײַ הָאָבִין גְרוֹיסֵע אַוְצָרוֹת. אַמָּאל זַענְעֵן זײַ זײַךְ צוּם אויִף גִּיקוּמֵעֵן דִּי עֲשִׁירִים.

הָאָט זײַךְ אַטְלִיכֵער אַנְגִּיהוּיבִין צוּ בְּאַרְיִמֵעֵן מִיט זײַן חַיִּים טוֹבִים. ווי אַזוֹי עַר לָעֵבֵט חַיִּים טוֹבִים. און אַיִטְלִיכֵער הָאָט דַּעְרָצִיִּילֵט. דָּער סְדֵר פֿון זײַן חַיִּים טוֹבִים. הָאָב אַיִךְ מִיךְ אַנְגִּירוּפֵן און הָאָב גִּיזָאָגֵט צו זײַ (דִּהֵינּוּ דָּער טוֹיפֵער בְּעֵטְלֵעֵר וְוּאָס עַר דַּעְרָצִיִּילֵט דָּאָס אַלְץ) אַיִךְ לָעֵב חַיִּים טוֹבִים בְּעֶסְעֶרֶע פֿון אַיִךְ. **וְהָאָ רֶאָיָה.** וְוּאָרִין אַז אִיר לָעֵבֵט חַיִּים טוֹבִים הָעֵלְפֵט זַע דָּער מְדִינָה וְוּאָרִין סְעָ פֶּאָרְהָאָנְדִין אַ מְדִינָה וְוּאָס זײַ הָאָבִין גִּיְהָאָט אַ גָּאָרְטִין און אִין דָּעם גָּאָרְטִין אַיִז גִּיּוּעֵן פִּירוֹת וְוּאָס זײַ הָאָבִין גִּיְהָאָט אַלִירְלִי טַעֲמִים וְוּאָס אִין דָּער וועלֵט.

און זײַ הָאָבִין גִּיְהָאָט אַלִירְלִי רִיחֹת וְוּאָס אִין דָּער וועלֵט. און סְעָ דָּאָרט גִּיּוּעֵן אִין דָּעם גָּאָרְטִין אַלִירְלִי מְרָאוֹת. וְוּאָס פֶּאָר אַ פֶּאָרְב און אַלְע קוּוִיאִטִין וְוּאָס אִין דָּער וועלֵט. אַיִז אַלְץ גִּיּוּעֵן דָּאָרט אִין דָּעם גָּאָרְטִין.

און סְעָ גִּיּוּעֵן אַיִפֵּער דָּעם גָּאָרְטִין אַיִין אַ גְרָאָדְנִיק (דִּהֵינּוּ דָּער וְוּאָס עַר זַעֲהֵט צוּ דָּעם גָּאָרְטִין) פֿלֶעגֵט דִּי מְדִינָה צוּ לָעֵבִין חַיִּים טוֹבִים דָּאָרְךְ דָּעם גָּאָרְטִין.

אִין דָּעם אַנְדֵּערִין טָאָג פֿון שְׁבַעֵת יְמֵי הַמַּשְׁתָּה. הָאָבִין זײַךְ דִּי חֶתֶן פֿלָה ווידֵער דַּעְרְמָאָנֵט. אִין דָּעם אַנְדֵּערִין בְּעֵטְלֵעֵר. וְוּאָס עַר אַיִז גִּיּוּעֵן אַ טוֹיפֵער וְוּאָס עַר הָאָט זײַ מְחִיָּה גִּיּוּעֵן.

און הָאָט זײַ גִּיגְעֶבִין בְּרוֹיט. און זײַ הָאָבִין גִּיּוּוִינֵט און גִּיבֵּעֵנְקֵט. ווי נַעֲמֵט מָעֵן דָּא אַהֵער דָּעם טוֹיבִין בְּעֵטְלֵעֵר וְוּאָס עַר הָאָט אונז מְחִיָּה גִּיּוּעֵן.

דַּעְרוּוִיִּיל. ווי זײַ הָאָבִין אַזוֹי גִּיבֵּעֵנְקֵט נָאָךְ אִים. דַּעְרוּוִיִּיל קוּמֵט עַר אַרִיִין. און זָאָגֵט אַיִךְ בִּין דָּא. און אַיִז אויִף זײַ אַרוּם גִּיפֶאָלִין און הָאָט זײַ גִּיקוּשֵׁט.

און עַר הָאָט צוּ זײַ גִּיזָאָגֵט. הֵיִנֵט שְׁעֵנְק אַיִךְ אַיִךְ בְּמִתְנָה. אַז אִיר זָאָלֵט זײַן אַזוֹי ווי אַיִךְ אַז אִיר זָאָלֵט לָעֵבִין. אַזוֹי אַ חַיִּים טוֹבִים (פֿלוּמֵר אַ גוּט לָעֵבִין) אַזוֹי ווי אַיִךְ. וְוּאָרִין פֶּרִיר הָאָב אַיִךְ אַיִךְ גִּיבֵּעֵנְטֵשֵׁט דַּעְרְמִיט. הֵיִנֵט שְׁעֵנְק אַיִךְ אַיִךְ מִיִין חַיִּים טוֹבִים בְּמִתְנָה גְמוּרָה דְרָשָׁה גִישְׁאָנְק:

אִיר מִיִּינֵט אַז אַיִךְ בִּין טוֹיב. אַיִךְ בִּין גָּאָר נִיט טוֹיב. נָאָר דִּי גֶאָנְצֶע וועלֵט. טְרַעפֵט בִּי מִיר גָּאָר נִיט אָן אַז אַיִךְ זָאל הָעֵרִין זײַעַר חֶסְרוֹן. וְוּאָרִין גָּאָר אַלְע קוּלוֹת פֿון דָּער וועלֵט. זַענְעֵן אַלְע נָאָר פֿון חֶסְרוֹנוֹת.

וְוּאָרִין אַיִטְלִיכֵער שְׁרִיִיט אויִף זײַן חֶסְרוֹן. דִּהֵינּוּ אויִף דָּעם וְוּאָס סְעָ גִיִיט אִים אָפֿ. און אַפִּילוּ אַלְע שְׁמִחוֹת פֿון דָּער וועלֵט. זַענְעֵן אַלְע נָאָר פֿון חֶסְרוֹנוֹת. וְוּאָס מָע פֶּרִיִיט זײַךְ אויִף דָּעם וְוּאָס סְעָ אַיִז אִים אָפֿ גִיגֶאָנְגֵעֵן. און הֵיִנֵט הָאָט עַר דָּאָס וְוּאָס סְעָ אַיִז אִים אָפֿ גִיגֶאָנְגֵעֵן.

און בִּי מִיר טְרַעפֵט דִּי גֶאָנְצֶע וועלֵט גָּאָר נִיט אָן. אַז אַיִךְ זָאל הָעֵרִין זײַעַר חֶסְרוֹן. וְוּאָרִין אַיִךְ לָעֵב אַזוֹי

האַבין זיי פֿלֿיאַ גימאַכט די מַרְאָה. וואַרין זיי האַבין גימאַכט. אַז סע זאַל זיין טונקיל אין די אויגן. אַזוי ווי סע איז אַז סע וואַלקינדיק. (דאס האַבין די דריי פתות קנעכט אַלץ אַנגיאַרבעט אין דער מדינה דאַרף דעם וואס זיי האַבין דאַרט גיטאן וואס דער מַלְךְ האט זיי גיהייסן פֿנ"ל).

היינט אַז איר לעבט חיים טובים העלפֿט זע דער מדינה. (אַזוי זאַגט אַלץ דער טויפֿער בעטלער צו דער מדינה פון עשירות וואס זיי האַבין זיך באַרימט אַז זיי לעבין חיים טובים פֿנ"ל) און איך זאַג אייך אַז איר וועט זיי ניט העלפֿן. וועט עס אייך אויף שאַטין. (דהיינו דאס וואס ביי דער מדינה איז פֿלֿיאַ גינאָרין די מַרְאָה און דער טעם און דער ריח. דאס וועט אייך אויף דער לאַנגען).

איז דאַרט דער אַגראַדניק פֿאַרפֿאַלין גינאָרין. מייַלאַ וואס סע איז דאַרט דא אין דעם גאַרטין. מוז בּוּדאָי שוין גאַר צו נישט ווערין וואַרין סע איז זיך שוין ניט דא דער אַגראַדניק. וואס ער זאַל דעם גאַרטין צו זעהן און זאַל זיך פֿאַרין אַרום אים וואס מע באַדאַרף אַרום דעם גאַרטין צו טאן.

האַבין זיך אויף גיהויבן די עשירים הַנ"ל. און זענען גיגאַנגען צו דער מדינה און איך בין אויף מיט זיי גיגאַנגען. און אויף דעם וועג האַבין זיי אויף גילעבט איטליכער זיין חיים טובים וואַרין זיי האַבין גיהאט אוצרות פֿנ"ל.

לושמייר זיי וואַלטיין נאָך גיקאַנט לעבין פון די ספֿיחים פון דעם גאַרטין (דהיינו פון דער ווידער וואַקסונג. דהיינו דאס וואס סע וואַקסט אין אַ גאַרטין אַליין פון דעם וואס סע פֿאַלט אַראַפּ)

ווי זיי זענען גיקומען נאָהנט צו דער מדינה. האט אַנגיהויבן ביי זיי אויף פֿלֿיאַ צו ווערין. דער טעם און די איבֿריקע זאַכין האַבין זיי דערפֿילט אַז סע איז ביי זיי פֿלֿיאַ גינאָרין.

איז אַנגיקומען אַ מַלְךְ אַכּוּר (פֿלוּמֶר איין אום דערבאַרימיקער) אויף דער מדינה און דער מַלְךְ האט זיי גאַר ניט גיקענט טאן.

האַב איך מײַ אַנגירופֿן צו זיי. מיידוּף היינט אַז איר זענט נאָך ניט אַריין גיגאַנגען אין דער מדינה. איז שוין ביי אייך פֿלֿיאַ גינאָרין דער טעם און די מַרְאָה און דער ריח. ווי וועט שוין זיין. אַז איר וועט אַהין אַריין גיין. און מַפֿל שפֿן ווי קאַנט איר זיי נאָך העלפֿן.

איז ער גיגאַנגען און האט זיי פֿלֿיאַ גימאַכט די חיים טובים פון דער מדינה וואס זיי האַבין פון דעם גאַרטין. און ניט ער האט פֿלֿיאַ גימאַכט דעם גאַרטין. נאַר ער האט איבער גילאַזט אין דער מדינה. דריי פתות קנעכט. און ער האט זיי אָן גיזאַגט. אַז זיי זאַלין טאן דאס וואס ער האט זיי גיהייסן. און דוּרף דעם וואס זיי האַבין דאַרט גיטאן. דאס וואס דער מַלְךְ האט זיי גיהייסן. דוּרף דעם.

האַב איך גינאָמען מיין בְּרוֹיט און מיין וואַסער. און האב זיי גיגעבן. האַבין זיי גיפֿילט אין מיין בְּרוֹיט און וואַסער אַלע טעמים (און אַלע ריחות וכו') און סע איז ביי זיי פֿאַררעכט גינאָרין וואס סע איז ביי זיי פֿלֿיאַ גינאָרין. (דהיינו דער טעם און די מַרְאָה און דער ריח).

האַבין זיי פֿלֿיאַ גימאַכט דעם טעם. וואַרין דוּרף דעם וואס זיי האַבין דאַרט גיטאן. דוּרף דעם האַבין זיי גימאַכט. אַז ווער סע וועט וועלין פֿילין אַ טעם. זאַל דאס האַבין אַ טעם פון נבֿילה.

און אַזוי האַבין זיי פֿלֿיאַ גימאַכט דעם ריח אַז אַלע ריחות זאַלין האַבן אַ ריח פון חֶלְבָנָה. און אַזוי

לאמיר זיין פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (5)

- ביי דע תשובות זענען ריכטיג
- ה. וואס האט די מדינה געהאט דורך דעם גארטן?
 - אריכות ימים
 - חיים טובים
- ו. וואס האט דער מלך אכזר געטון?
 - ביי דע תשובות זענען ריכטיג
 - וואס האט דער מלך אכזר געטון?
 - כליא געמאכט דעם גארטן
 - כליא געמאכט זייער חיים טובים
 - ביי דע תשובות זענען ריכטיג
- ז. וואס האט פאסירט צו די עשירים ווען זיי זענען געקומען נאנט צו די מדינה פון דעם גארטן?
 - זיי האבן אוועק געווארפן זייער געלד
 - ס'איז ביי זיי כליא געווארן די טעם
 - זיי האבן אנגעהויבן צו שרייען
- ח. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - יא
 - נ"ן
 - א חלק

- א. וואס איז געווען דער גוטער לעבן פון דעם טויבן בעטלער?
 - ער איז אסאך ארום געפארן
 - ער האט געגעסן ברויט און געטרינקען וואסער
 - ער האט געגעסן אלע מיני מטעמים
- ב. פהאשק המעשה: וואס האט פאסירט צו די עשירים ווען זיי האבן גענומען ברויט און וואסער פון דעם בעטלער?
 - זיי האבן געפילט אין דעם אלע טעמים און אלע ריחות
 - עס האט פאראכטן זייער אראה טעם וריח
 - ביי דע תשובות זענען ריכטיג
- ג. מיט וואס האבן זיך בארימט די עשירים וואס דער טויבער בעטלער האט פון זיי א הסכמה?
 - מיט זייער עשירות
 - מיט זייער אריכות ימים
 - מיט זייער חיים טובים
- ד. וואס איז געווען אין דעם גארטן וואס דער בעטלער דערציילט זיי פון דעם?
 - פירות וואס האבן אלע טעמים וואס ס'איז דא אין דער וועלט
 - אלע מיני ריחות און אלע מיני מראות פון דער וועלט

טיפער געטראכט

- ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם טויבן בעטלער?
- אויב נאך ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות א"גארטן?"
- אויב נאך ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות פון א רייכע מדינה?
- און מיט וועמען זענען געגאנגען די עשירים ביי די מעשה? - און מיט וועמען זענען געגאנגען די עשירים ביי די אנדערע מעשיות?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם בלינדן בעטלער?

ש"ס שבת קודש כ"ה אדר תק"ע (ימי אוהרנית לאות מ"ב)

דעם רבינ'ס אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com